

је желео да ожени другарицу или да загорча живот пословном конкуренту. Какви су то људи који дају себи за право да се мешају у туђи живот? Јер чак и Бог, наш Створитељ не улази у човеков живот без питања: „*Ево стојим на вратима и куцам; ако ко чује глас Мој и отвори врата, ући ћу к њему и вчераћу с њим, и он са Мном*“ (Отк. 3:20).

И Стари и Нови Завет се веома строго односе према врачарима, маговима, гатарама, призивачима духова и осталим окултистима. У Поновљеним законима је написано: „*Кад уђеш у земљу коју ти Господ Бог твој даје, не учи се чинити гадна дела оних народа. Нека се не нађе у тебе који би водио сина свог или кћер своју кроз огањ, ни врачар, ни који гата по звездама, ни који гата по птицама, ни уроčник, ни бајач, ни који се договара са злим духовима, ни опсенар ни који пита мртве. Јер је гад пред Господом ко год тако чини, и за такве гадове тера те народе Господ Бог твој испред тебе. Држи се сасвим Господа Бога свог*“ (5 Мојс. 18:9-13). У књизи Левита пише: „*Не обраћајте се к врачарима и гатарима, нити их питајте, да се не скврните о њих. Ја сам Господ Бог ваш*“ (3 Мојс.

19:31). Пророк Исаја говори: „*И ако вам кажу: Питајте враче и гатаре, који шапћу и мрмљају, реците: Не треба ли народ да пита Бога свог? Или ће пита-ти мртве место живих? Закон и сведо-чанство тражите. Ако ли ко не гово-ри тако, њему нема зоре*“ (Ис. 8:19-20). Књига Откривења: „*А страшливима и невјернима и нечистима и убицама и блудницима и врачарима и идолопокло-ницима и свима лажама, њима је удио у језеру које гори огњем и сумпором, што је друга смрт*“ (Отк. 21:8).

Магови, врачаре и биоенергетичари су људи који се усуђују да управљају силама чије порекло их не интересује. Њима није од суштинске важности питање од кога потичу ове силе – да ли од Бога или од непријатеља људског рода или је у питању некаква безлична „енергија“. Пронашао је „кључ“ - клетву или ритуал - и постао је господар људских судби-на - то је оно што их занима. Умишљени чудотворци не моле за помоћ од тајanstvenih сила, они то захтевају! Важно је пак знати да не постоје безличне енергије, да Бог не одговара на захтеве самоуверених и дрских људи, већ да допушта да такве особе падну под

власт сатане. Лукави ћаво се и одазива на магијске призиве, он помаже да се реше сви постављени задаци. Није важно да ли је човек желео добро или зло, да ли да се исцели дете или да се напакости супарници, помоћ свеједно долази од њега. Сваки врачар или чак просто и особа која се обраћа магији, вољно или невољно себе предаје под власт палих духова и зато се демони заузврат одазивају на његове магијске молбе.

Затим човек кога су „урекли“ очајно тражи спасење и врло често - код других врачара које му предлажу, на пример, ритуал скидања урока који у себе укључује ређање свећа пред одређеним иконама и постављање фотографије у Псалтир. Или што је радикална варијанта: отићи у храм и „поново се крстити“ са другим именом јер тада, тобож, зле силе „не могу да га нађу“.

Постоји само један начин да се прекине овај порочни круг. Неопходно је да се постане неосетљив на дејство магије, да човек измени себе тако да се све стреле лукавог одбијају од Вас као од оклопа. „*Нека васкрсне Бог, и нека се развеју непријатељи Његови, и нека беже од Лица Његова они који га mrзе*“.

Васкрснувши у себи образ Божији ми постајемо нерањиви за било које дејство непријатеља. „Господ је видело моје и спасење моје; кога да се бојим?“ (Пс. 27:1).

Имунитет човек стиче у Тајни Крштења. У чину Крштења ми се одричемо сатане и добијамо благодат Духа Светога која штити човека. Некрштен човек не може да избегне ћаволски утицај, било какве магијске и окултне манипулације само привлаче демоне њему. Међутим, ни човек чије Крштење остаје само формалност не стиче потребну заштиту. Његова Светост, Патријарх руски Кирил говори: „У Цркви човек ништа не добија аутоматски; добија као одговор на своју молитву, своју веру, на своје стремљење и спремност да живи по закону Божијем. У центру овог закона је способност човека да носи свој крст како нас учи Христос.“

Мало је да се само пале свеће, „пољубе“ иконе, да прилог, затражи да се прочита молитва. Без духовне промене живота ови спољашњи поступци су без користи, а често могу да буду чак и штетни јер стварају слику праведног живота и доводе човека до опасног стања самоуспављавања. Оно што је најважније, без чега спасење није могуће

јесте испуњавање заповести, покајање због грехова, измена начина мишљења, Свете Тајне. **Човек који не приступа редовно Светим Тајнама исповести и Причешћа још увек се није сусрео са Богом те није стекао ни Његову необориву заштиту. Човек ван Цркве је немоћан пред силама зла.**

Човек никада не може бити „потпуно сам“ - или је са Богом или са ћаволом. Буди свој за Господа, јер Господ Своје неће оставити.

Молимо Вас, немојте користити овај летак за свакодневне потребе.

Ако Вам више није потребан, дајте га другоме или однесите у храм.

ПРИЕОСЛАВНИ МИСИОНАРСКИ ЦЕНТАР

„о. ДАЈИЛ СИСОЈЕЋ“

у саставу Мисионарског одељења при Светом Архијерејском Синоду Српске Православне Цркве

О врачању и уроку

Често у храм долазе људи са питањем: „Неко је урекао мене и сина, шта да радим?“ Породица се распада, долазе болести, неочекивано се на човека обрушавају различите непријатности, материјални и психолошки проблеми и човек сматра да је у питању последица деловања духова из другог света које је на њега послao неко ко му не жели добро. Често су спољашње околности и њихово тумачење само игра маште и привида, за своје несреће особа је искључиво сама крива, међутим, она не жели да преузме одговорност за сопствене грешке.

Међутим, понекада се дешава и друго. Заиста се могу срести људи који поседују способност да нанесу зло. Реално је могуће деловање демона на човека, деловање наведено врачањем које са собом доноси и телесне и душевне болести, негативне жеље, мисли и осећања. Договор са врачаром да се неко „урекне“ заправо може да одвоји мушкица који

